

Frugterne af Lyndon LaRouches lidenskab og engagement er overalt omkring os

Den 14. februar (EIRNS) – Blandt de udtalelser om støtte og kondolence, der kommer ind fra hele verden til hans kone Helga og hans medarbejdere siden Lyndon LaRouches død for to dage siden, kan vi starte i dag med at lægge særligt mærke til dem fra Italien og dem fra Rusland. Den nye italienske regering, der endnu ikke er et år gammel, repræsenterer, på trods af sine problemer, det første vellykkede oprør i Vesteuropa mod EU's tyranni og for økonomisk udvikling. Den har indskrevet Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, som alle ved Lyndon LaRouche har ført kampagne for verden rundt, i sit koalitionsprogram.

Dette ville aldrig være sket uden Lyndon LaRouches tålmodige arbejde, og hans gentagne besøg i Italien med sin kone, Helga Zepp LaRouche. Det ville aldrig være sket uden LaRouches italienske organisation Movisol. Men hvad har ellers været udslagsgivende for det? Intet af det ville være sket uden Lyndon og Helga LaRouche og Schiller Instituttets kampagne for 'Verdis stemning' med C = 256 Hertz, der begyndte i 1988. Verdens førende sangere, ledet af de største italienske kunstnere, kæmpede for denne lavere stemning hjemme og rundt omkring i verden.

Fra videnskaben, fra musikken, kommer der en politisk revolution. Hvem ville have troet det muligt? Hvem andre end Lyndon LaRouche?

De store forandringer til det bedre i Rusland, der blev synlige under Vladimir Putins lederskab siden 2000, blev forberedt af årtier af Lyndon LaRouches arbejde, begyndende senest i 1977, da Rusland var en del af Sovjetunionen. Det var

på det tidspunkt, at LaRouche begyndte at udarbejde det, der blev kendt som det strategiske forsvarsinitiativ (SDI), da præsident Ronald Reagan bekendtgjorde det som amerikansk politik den 23. marts 1983. Det var samtidigt et videnskabeligt-teknologisk program, et militært program til at overvinde 'gensidig garanteret ødelæggelse' (Mutual Assured Destruction, MAD) og et økonomisk program for verdensudvikling. Dets mål var et verdensomspændende 'vestfalisk' system med kombineret økonomisk udvikling, som Franklin Roosevelt havde forestillet sig for efterkrigstidens verden.

Den nye sovjetiske regering under ledelse af Jurij Andropov (og hans efterfølger Mikhail Gorbatsjov) afviste SDI, og LaRouche forudsagde, at sovjet-systemet ville falde sammen inden for omkring fem år som følge heraf.

Således var LaRouche og hans synspunkter kendt i Rusland allerede i sovjettiden, især blandt forskere – men han fortsatte sit engagement derfra, selv fra det statsfængsel, hvor han blev indsat som hævn for at vinde den amerikanske regering for SDI-politikken. Prøveløsladt efter fem år lavede LaRouche videoen "Storm over Asien", som forudsiger forløbet af den britiske intervention rettet mod Rusland gennem Centralasien, hvilket senere blev den første store krise, som Putin var nødt til at imødegå som præsident. LaRouche rejste flere gange til Rusland i 1990'erne og mødtes med førende forskere, politikere og økonomer.

I Rusland, i Italien, dette er kun to af de mange måder hvorpå LaRouche dybtgående har formet historien, som borger uden penge eller politisk embede. Vi fortsætter herfra for at bringe hans bestræbelser til fuldbyrdelse.